

[Willhøjlm]

bliver tømt, hvorpå man har unddraget sig tilbudspligten, hvorpå man ikke længere har nogen 5 års regel, kan sælge til den første den bedste moderniseringsspekulant med stor fortjeneste, og det kan han også få. Så er der ikke længere nogen hindringer.

Det er på den baggrund, vi igen lufter tanken om et stop. Det er ikke tilfældigt, at vi ikke stiller den meget fristende dagsorden fra de fire partier, som vi sagtens kunne blive enige om, ligesom vi kunne i foråret. For vi er godt klar over, at som den socialdemokratiske top er sindet, da bliver resultatet en afvisning endnu en gang. Der skal et pres på efter kongressen med de konkrete eksempler, og I skal få det at mærke hvert eneste sted i kommunalvalgekampen. Det kommer til at koste jer afsindig dyrt i hver enkelt kommune, at I ikke tager imod den mulighed for at få stoppet for det her svineri. Fremsatte vi den dagsorden i dag, så ved vi godt, at vi bare låser jer fast og gør det endnu vanskeligere for græsrodderne også hos jer selv, der ønsker denne ændring, at arbejde videre og få jer til at ændre mening inden for det næste halve år. Arbejdet må laves nedefra, og så må I modnes til at slå ind på den vej.

Det er i den forbindelse, de radikales holdning blev interessant. Her vil jeg godt sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det, han svarede på, var ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte ikke, om de radikale agtede at fremsætte forslag om stop. Jeg spurgte, om de radikale ville være med til dette stop, hvis regeringen og socialdemokratiet nu ønskede at lave stop. Det er klart, hvorfor man spørger om sådan noget, for det er da klart, at det vil lægge et yderligere pres på socialdemokratiet, hvis man får et ordentligt svar, som ville være i overensstemmelse med de radikales valgløfter ude omkring i storbyerne under den sidste valgkamp. Derfor vil jeg gerne gentage spørgsmålet: vil de radikale være med, hvis regeringen og socialdemokratiet omsider opdager, at der bør laves dette stop?

Når hr. Bernhard Baunsgaard henviste meget til hr. Niels Helveg Petersens tale om, at det jo var ministerens ansvar, må jeg så forstå det på den måde, at hvis regeringen og den ansvarlige minister kommer til den konklusion, at nu må man stoppe for det her, så er de radikale også villige til at lægge deres stemmer i den vægtskål? Det vil være meget

interessant og sikkert ikke så lidt befordrende for udviklingen, hvis vi kunne få det at vide – på den rigtige måde, selvfølgelig.

Tagsagen. Der er syns- og skønsforretning, siger ministeren. Ja men en anden ting, der er mærkeligt ved den, ud over hvem der skal betale, er jo de forsøg, som ministeren insisterer på skal laves, og som bliver blokeret derude. Jeg må nok have lov at referere i hvert fald de svar, jeg har fået på konkrete spørgsmål gennem boligudvalget, da vi havde samråd. Ministeren drager af denne sag den lære, at man skal være mere tilbageholdende med at give tilladelser til denne konstruktion, som kaldes built-up tag, men alligevel anbefaler ministeriet, ja, så at sige påtvinger ministeriet lejerne derude at betale for en sådan løsning, der bare betyder en ny belægning for disse built-up tage – uden at ministeren vil garantere, at man så træder ind, hvis det viser sig, at de heller ikke duer. Så skal lejerne betale dem for tredje gang. Så er det jo ikke mærkeligt, at de modsætter sig forsøgene.

Ministeren havde i øvrigt den uhørte »et eller andet« at benytte udtrykket »ulovlige« former for aktioner. Mig bekendt er det grebet ud af luften; der er ikke noget som helst ulovligt i at tilbageholde sin husleje. Der er ikke tale om ulovligheder her; det er den almindelige devaluering af det begreb, som også nu ministeren gør sig skyldig i.

Morbærhaven. Det forekommer mig fantastisk, at ministeren kan udvise den stejlehed på et område, hvor de andre parter modtog invitationen, mødtes i mandags og fandt en løsning. Boligministeriet var de eneste, der glimrede ved deres fravær. Denne løsning er tiltrådt af kreditforeningen, som kommer til at betale for det resterende, den er tiltrådt af kollegianerne derude, den er tiltrådt af kommunen, den er tiltrådt af landsbyggefonden. Den er tiltrådt af de fire instanser, det drejer sig om, og så vidt jeg har forstået, er den anbefalet af kammeradvokaten. Og så sidder ministeren og er småfornærmet over, at hans oprindelige betingelse, at lejerne i hvert fald skulle betale 300.000 kr., ikke bliver opfyldt.

Ministeren hænger det også op på bestyrelsessammensætningen. Må jeg så lige nævne – det er jeg ikke sikker på at andre har fået sagt endnu – at de fire andre parter var også enige om bestyrelsessammensætningen, og det er notorisk urigtigt, når ministeren